

K?barlangi Márton, avagy mesecsokor kisvitézeknek II.

2010 február 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Így azután Marci lett a vezér, mivel nem vándoroltak tovább, hanem letelepedtek itt, Siklós faluban. A helybeliek szép darab földet adtak nékik, amelyen házat építettek, és vadászni is jártak, hol a Mecsek erdeibe, hol meg a Tenkesre.

Békében éldegéltek, a gyerekek nagyot n?t-tek, különösen Marci, akinek csodájára jártak messzi környékr?l. Mert Marci rettenetes óriás-sá n?tt! Nem volt ugyan sokkal magasabb másoknál, de minden tagja háromszor vastagabb lett, mint bárki másé. Képzeljétek el: haja vörös, égnek áll, ha véletlenül megharagszik, szája, ha elordítja magát, akkora, mint a kertkapu, erejét felmérni sem lehet. Ha kell, fákat csavar ki tövestül, várfalat zúz be öklével, a kil?tt nyilat ujjaival kapja el, vadászaton az oroszlán rémülten menekül el?le. Már régen nincs, aki párviadalra állna ki vele, de nem is kell, mert mindenki szereti vidám és békés természete miatt. Hanem egyszerre vége lett a békességnek, amikor váratlanul ellenség támadott a hazára.

Aratás után, egy csendes délutánon Marci a falubeli gyerekekkel a patakparton játszott, és szokása szerint, játék közben tanította is ?ket. Most éppen különböz? füvek hasznáról beszélt, csak lehajolt, kitépett egy marék gazt, szétválogatta, és néven nevezte valamennyit, elmondta, melyik milyen bajra jó. No nézzétek, itt a kamilla, ennek a f?zete mindenféle gyulladást eny-hít, aztán itt egy csalán, hát ki gondolná, hogy ez még csípésével is gyógyít, ha pedig megf?-zitek, leve vért és gyomrot tisztít, és még száz növényt elmondott volna, de a gyerekek bizony hamar belefáradtak a tudományba. Kórusban követelték:

- Marci bácsi, játsszunk!
- És mit szeretnétek? - Kérdezte Marci.
- Országozzunk! - Kiáltotta a legkisebb, Buga Ferkó.
- No nem bánom, de menjünk le a patakhoz, mert f?ben azt nem lehet.

Úgy is tettek. Kerestek egy széle-hossza tíz lépés területet, ahol nem n?tt semmi, ott egy alkalmas pálcával szobányi kört rajzoltak a földre, és négy szeletre, országra osztották. Kiszá-molták: „Lementem a pincébe…," hogy Tas kezdi a játékot. Négy játékos beleállt a négy or-ságba, Tas a pálcával a közepéhez, a három másik t?le olyan távol, amennyire tudott. De lá-buknak még benne kellett lennie a körben, mégpedig a saját országukban. Marci tapsolt, mire a fiúk szanaszét futottak, Tas pedig a pálcával ügyesen megdobta azt, aki a legkevésbé volt fürge, na kit is?

Hát persze hogy a legkisebbet, Ferkót. Volt nagy kacagás, azután az ügyes dobó jutalmul kanyaríthatott a kárvallott „országából”: mindkét lábával a saját területén állva, mélyen meghajolva, hogy minél nagyobbat kanyaríthasson, ívet húzott a másik határán belül. Attól kezdve az íven belüli terület is az ? országához tartozott. A jó dobás jutalmául még nála maradt a pálca, ám a második dobása már nem sikerült, mert Gyurit, aki nála fürgébb volt, vette célba, így most Gyuri kanyarított. S folytatták, amíg egyikük elkerítette magának az e-gész kört.

Folytatjuk…

Pogány István
Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló